

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
И № 51/98.

София, 16.12. 1998 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

По вменето на
г. Марков по к.д. № 34/98

15.11.98

110

ДОПЪЛНИТЕЛНО СТАНОВИЩЕ

от Главния прокурор на Република България
по искането за обявяване противоконституционност
на разпоредбите от Закона за съдебната власт
и Закона за изменение и допълнение на Закона за
съдебната власт

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

По повод определението на Конституционния съд от
3.12.1998 г. по к.д. № 34/98 г. г./№ И-3/98 г./ предоставяме на
Вашето внимание допълнителни съображения за
противоконституционност на някои от разпоредбите от Закона за
изменение и допълнение а Закона за съдебната власт /ЗИДЗСВ/ в
подкрепа на искането ни от 20.11.1998 г. /№ И-3/98 г./.

1. Пар.30 от ЗИДЗСВ с който е изменена разпоредбата на
чл.114, ал.3 в смисъл, че главният прокурор има право да
възлага свои правомощия на заместник главните прокурори при
Върховната касационна прокуратура /ВКП/ и Върховната
административна прокуратура /ВАП/, "когато това е предвидено в
закон" противоречи и на чл.111, ал.2 /изменен с пар.28 от ЗИДЗСВ/
съгласно който Главният прокурор ръководи прокуратурата,
подпомаган от заместник-главните прокурори при ВКП и ВАП.

Изложеното допълнително съображение подкрепя
искането отразено на стр.3, б."в" за обявяване
противоконституционността на пар.30 от ЗИДЗСВ, поради проти-

2.

воречието му с други норми на закона, което представлява нарушение на чл.4, ал.1 от Конституцията на Република България.

2. С пар.30 от ЗИДЗСВ е създадена нова ал.5 на чл.114, съобразно която "прокуратурата е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище в София". Тази формулировка би могла да остане само ако се приеме тезата за запазването на Главната прокуратура, като институт и обособяването в структурата и на организационните звена на ВКП и ВАП. В този ѝ вид редакцията на чл.114, ал.5 не само противоречи на определението дадено на прокуратурата в чл.111, ал.1 от ЗСВ /пар.28/, но няма смисъл и практически е невъзможно нейното приложение.

С оглед на тези съображения подкрепяме изцяло искането си, направено на стр.3, б."д".

3. Конституционният законодател при регламентиране структурата на прокуратурата ако е имал предвид буквално съответствие на Главната прокуратура на структурите на ВКС и ВАС, то логично би било да предвиди норма, аналогична с тази на пар.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията. Обстоятелството, че конституционният законодател не е изрично предвидил, че до създаване на ВКП и ВАП правомощията ще се изпълняват от Главната прокуратура е още един сериозен аргумент в подкрепа на тезата ни, че структурата на прокуратурата на ниво висшестоящият орган не следва механично структурата на върховните съдилища. Дори и законодателят при изменение и допълнение на ЗСВ, отчитайки единството и централизация на прокуратурата изрично не е предвидил разпоредба за закриването на Главната прокуратура.

Ето защо и на това допълнително основание подкрепяме искането си за обявяване противоконституционността на пар.28 от ЗИДЗСВ /чл.111 от ЗСВ/.

4. Във връзка с искането ни /стр.7, т.6/ за обявяване противоконституционността на пар.7 /чл.30, ал.2/, с който се оправомощава министъра на правосъдието и правната евроинтеграция да прави предложения пред Висшия съдебен съвет за всички длъжности на съдиите, прокурорите и следователите, включително и за главен прокурор и за председателите на ВКС и ВАС държа да отбележа, че това представлява не само грубо

3.

нарушение на конституционните принципи за разделение на властите и недопустима намеса със силно политическо въздействие на изпълнителната власт в работата на независимата съдебна власт, но нарушава и конституционния принцип, утвърден в чл.4, ал.1 от Конституцията, че Република България е правова държава.

Предвиденото правомощие противоречи и на смисъла и съдържанието на чл.чл.105, 106 и 107 от Конституцията, които определят правомощията на Министерския съвет, респективно на министрите. В тях не е предвидено под никаква форма правомощия относно функциите и дейностите, осъществявани от органите на съдебната власт.

Предоставеното правомощие по чл.30, ал.2 е грубо нарушение на прогласените конституционни принципи.

5. Пар.31 /чл.116, ал.1/, в който е предвидено, че всички актове и действия на прокурора могат да бъдат обжалвани пред НЕПОСРЕДСТВЕНО по-горестоящата прокуратура, противоречи и на чл.4, ал.1 от Конституцията. Дадената регламентация е неясна по смисъл - дали законодателят е имал предвид да спре обжалването само до непосредствено по-горестоящата прокуратура или се има предвид поредността на обжалването пред всяка по-горестояща прокуратура без да се прескачат определени звена /районна, окръжна, апелативна, ВКП, респективно ВАП/.

Горесцитираната разпорежда не отменя и не може да отмени служебното начало за ръководство, контрол, право за пряко упражняване на функции от компетентност на по-нискостоящите прокуратури и правото за даване на задължителни писмени разпореждания в тяхната работа, освен в случаите когато актовете подлежат на съдебен контрол. Тези правомощия на прокурора от висшестоящата прокуратура да осъществява ръководство и служебен контрол произтичат от конституционните норми на чл.126, ал.2 и чл.127 от Конституцията.

В този смисъл подкрепяме становището си за противоконституционност на пар.31 /чл.116, вл.1/ отразено в т.13 от искането ни.

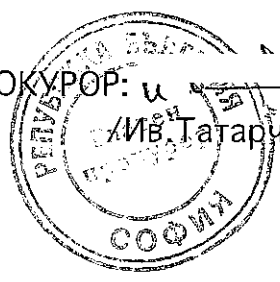
6. Подкрепяме изцяло искането си, без да излагаме допълнителни мотиви по останалите параграфи от ЗИДЗСВ, чиято противоконституционност сме посочили от т.1 до т.21 включително. /Параграфи 1,3,4,5, 7,8,10, 14, 21, 22, 24,25,28,29, 30, 31, 33, 34, 35, 42, 52, 53, 54, 55, 62, 71 и 81/.

4.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Законът за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт бе внесен и разгледан от Народното събрание без мотиви, така както е предвидено в чл.28 от Закона за нормативните актове. По тази причина, а и поради очевидните несъвършенства на почти всички именения той води до вътрешна противоречивост и до несъвместимост на отделни разпоредби и институти. Като краен резултат от тези изменения вместо да се осигури по-добра организация с оглед борбата срещу престъпността се създават условия за дестабилизация и тежки деформации на съдебната власт.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР: и
/Ив. Татарчев/

ВП